

nuværende Regering. Vi mene nemlig, at denne Regering paa to meget væsentlige Punkter staar afgjort anderledes end dens Forgængere. Af den nuværende Regering have vi Ret til at vente, for det første, at den har en alvorlig Villie til at gennemføre den størst mulige Besparelse paa det militære Omraade. Regeringen har udtalt dette og har efter min Mening ogsaa vist det ved de militære Budgetter, den har forelagt paa Finansloven, og som ere af en anden Beskaffenhed og langt mere sparsommelige, end de Budgetter, der ere forelagte os af tidligere Regeringer. Og dernæst er der et andet, som jeg lægger endnu større Vægt paa. Vi ere ligeledes berettigede til at vente af denne Regering, at den i et og alt vil respektere dette Tings Nej, ogsaa paa militære Spørgsmaals Omraade. Det vare vi ikke berettigede til at vente af den tidligere Regering, som netop blev æsket til at udtale sig herom, men vægrede sig ved at afgive en for dette Ting beroligende Erklæring derom. Om dette Ministerium vide vi derimod, at vi kunne være overbeviste om, at der bliver ikke givet mere ud til militære Formaal, end hvad dette Ting paa Finansloven eller paa særlige Love slutter sig til. Det er en saa afgørende og væsentlig Forandring, der er foregaaet i Situationen, at jeg mener, at vi vel ville kunne forsvare i Aar at stille os saaledes til dette Forslag, at vi gennemføre det efter Regeringens Ønske. Jeg skal saaledes paa mine nærmeste Meningsfællers Vegne anbefale, at det høje Ting tager Forslaget under velvillig Overvejelse og gennemfører det.

Sigvald Olsen: En Del af de Betragtninger, som bleve gjorte gældende ved det andet Forslags Behandling af min Meningsfælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er det jo overflødig at komme ind paa her, idet jeg for en væsentlig Del af, hvad der blev sagt, kunde slutte mig dertil, da det foreliggende Forslag vel ogsaa hører med til de Aftaler, der ere truffede ved Systemskiftet. Jeg beklager dette i høj Grad, ikke Systemskiftet, det er jeg glad ved, men jeg beklager, at man har troet det nødvendigt fra Venstres Side at gaa med til den Slags bindende Forpligtelser for at komme til Styret. Det er nemlig min Opfattelse, at Venstre vilde være kommen til Styret, uden at indgaa paa saadanne Forpligtelser. Det kan godt være, at det saa havde været lidt længere, men da det dog i Forvejen have været saa længe, saa kunde det jo, som

man siger med et gammelt Ord, have været Slagetiden ud. Det forekommer mig, at det Forslag, der her foreligger, og naar man ser hen til den Behandling, det tidligere har faaet her, er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke kan passere uden Henvisning til Udvalg og uden nærmere Drøftelse, saaledes som foreslaaet med det tidligere i Dag behandlede Lovforslag.

Ser man nemlig hen til de Udtalelser, der faldt fra den ærede Konseilspræsident den 1ste September, og sammenligner dem med Udtalelserne i Trontalen, saa gik den første Udtalelse af Konseilspræsidenten ud paa, at der skulde nedsættes en Forsvarskommission, der skulde tage alt Forsvarsvæsenet vedrørende under Overvejelse. I Trontalen siges der, at Ministeriet fremsætter Forslag til Tilvejebringelse af en bedre Ordning og et efter vore Forhold afpasset Forsvarsvæsen. Man forstod over alt den Gang denne Ytring i Trontalen derhen, at den ogsaa tog Sigte paa Nedsættelsen af en Forsvarskommission. Man har derfor vanskeligt ved at forstaa, at det nu skulde være absolut nødvendigt at vedtage dette Lovforslag om Bevilling af ny Feltkanoner til et Beløb af 5 Millioner Kroner, naar man samtidig ved, at der agtes nedsat en saadan Forsvarskommission. Jeg siger, man har vanskeligt ved at forstaa det. Jeg og mine Meningsfæller kunne derfor ikke stemme for det foreliggende Forslag, men maa, for saa vidt man mener, at det er absolut nødvendigt at anskaffe nyt Feltskyts, henvise Forslaget herom til den paatænkte Forsvarskommission, der jo vil have at tage alt saadant under Overvejelse og forelægge Forslag desangaaende.

Der siges jo almindeligt, at Socialdemokraterne have ikke Spor af Interesse for vort Forsvarsvæsen. Det er en stor Misforstaaelse, Socialdemokraterne have en levende Interesse af vort Forsvarsvæsen alene af den Grund, at vort Forsvarsvæsen jo aarlig sluger en Fjerdedel af samtlige Statsindtægter; alene af den Grund have vi som et Parti, der særlig har økonomiske Reforme paa sit Program, en levende Interesse af, hvorledes dette Forsvarsvæsen ordnes. Nu vil man maaske sige: Ja, der have vi det, Socialdemokraterne have kun Interesse af, at vort Forsvarsvæsen bliver saa slet som muligt; men det er ogsaa en Misforstaaelse, og man plejer at føje til, at Socialdemokraterne kun have Interesse af, at vort Forsvar bliver saa slet som muligt, at vi ere ligegyldige for, om vort Land bestaar eller ikke. Det er grundfalsk. Vi have en lige saa levende Kærlighed til